

РЕШЕНИЕ

№ 12508

гр. София, 10.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5774** по описа за **2024** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 14, ал. 3 от ЗСПЗЗ.

Образувано е по касационни жалби на А. М. С., ЕГН [ЕГН] и М. Й. Б., ЕГН [ЕГН] срещу Решение от 09.02.2024г. на Софийски районен съд, ГО, 45 състав по гр. д. №22729/2020г., с което е оставена без уважение жалба й срещу Решение № 481А от 21.05.2020г. на ОСЗ „Източна“, с което се отказва възстановяване правото на собственост на Г., С., С. Г. П. на нива от 2,430дка, находяща се в кв. Г., местност „Под Обрещца“ и е осъдена да заплати на ОСЗ Източна - [населено място] 50 лева - деловодни разноски по делото.

Според касаторката С., СРС е постановил неправилно решение, тъй като не е отбелязал факта, че процесният имот е 4766кв. м., съгласно скица проект с проектен идентификатор 68134.1504.2592. Посочените от съда три броя решения от 1995г. не са влезли в сила, тъй като са изцяло нищожни, защото към 28.03.1995г. няма приета КВС за процесния имот и процесната местност няма издавани удостоверения по чл.13, ал.5 от ППЗСПЗЗ, и не са връчвани на страните. СРС неправилно не е обсъдил, че към датата на влизане на ЗСПЗЗ в сила не е имало никакво отреждане на процесния имот, освен една част, която е попадала в регулационния план, одобрен със Заповед №РД 50-09-90 от 19.03.1983г. за улица, която регулация не е била приложена. Следователно за процесния имот не е имало реализирано мероприятие или отреждане. Необосновано СРС приема, че с оглед предвиждане на изграждане на [улица], същата е била законно изградена, тъй като от СТЕ се установява, че същата е изградена едва през 2016 – 2017г. Неправилно, според касатора съдът е приел по делото АДС №2991/29.04.1984г. и АДС

№3510/24.11.1987г., тъй като според константната съдебна практика по чл.14, ал.3 ЗСПЗЗ АДС са неотнормирани. Няма твърдения процесният имот да е общинска собственост, а към 01.03.1991г. Закон за общинската собственост не съществува, за да бъде прилаган. Имотът не е бил публична държавна собственост, неотнормирани са мотивите, относно факта на кого са предоставяни терени от АДС №2991/29.04.1984г., тъй като такива доказателства по делото няма. Съдът не прави разлика между предвиждане по план и мероприятие, както и собственост. не е обсъдено представеното влязло в сила Решение №52/08.12.2009г. по адм. д. №5946/2008г. на АССГ, ведно със скица за бивш имот 93027 от помощния план по чл.13, ал.1 от ППЗСПЗЗ, с което е отменена Заповед №1552/29.03.1999г. на кмета на район „Искър“ по чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ и удостоверение по чл.13, ал.5 от ЗСПЗЗ №3/21.03.2011г. на кмета на район „Искър“, от които се установява, че бивш имот № 93027 от кад. лист №627, записан в регистъра на бившите имот на името на С. Г. П., Г. Г. П. и С. Г. П., попада в няколко поземлени имота. По графични данни този бивш имот съдържа 5502 кв. м. и от тях могат да бъдат възстановени 4767 кв. м., а за останалите 735 кв. м. собствениците следва да бъдат обезщетени. Касаторката твърди, че преценката за определянето на застроената и съответно подлежаща на възстановяване площ от заявените за възстановяване земеделски земи не е от компетентността на общинските служби по земеделие и гори, а на техническата служба на общината. След влизане на заповедта на кмета по чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ в сила, съответната ОСЗ е обвързана с тази заповед и е задължена за издаде решение, което възпроизвежда съдържанието на заповедта.

Според касаторката Б., обжалваното решение е постановено при неизяснена фактическа обстановка, по искането за реституция е издадено от техническата служба на район Искър, СО Удостоверение по чл.13, ал.5 от ППЗСПЗЗ, в което след направена проверка от компетентния орган е направена констатация, че процесният имот е незастроен, няма отстъпено право на строеж и няма започнал законен строеж към 01.03.1991г., както че за него няма отчуждаване за държавни и общински нужди. В заключението на вещото лице, според втората касационна жалба има противоречия, като приетата СТЕ касае целия имот от 5,502дка с пл. № 93027 по план от 1955г., без ясно да отдели частта, за която е поискана реституция. Не става ясно съществуват ли сгради в претендираната за възстановяване част.

В проведеното съдебно заседание касаторката А. М. С. се представлява от адв. Б. и адв. М..

Касаторката М. Й. Б. се представлява от адв. П..

Ответникът по касация Общинска служба по земеделие „Източна“ – СО се представлява от адв. Й.. Същият е представил писмен отговор по подадените касационна жалби.

Ответникът В. Г. Й., явява се лично.

Ответникът Б. Г. А., не се явява, не се представлява.

Ответникът Д. И. Г., не се явява, представлява се от адв.П..

Ответникът В. Т. И. не се явява, представлява се от адв. П..

За СГП участва прокурор К., който пледира да бъде уважена касационната жалба и да се отменят решенията на СРС като неправилни.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, намира следното от фактическа страна:

С Решение № 481А от 21.05.2020г. ОСЗ „Източна“, по т. II е отказала да възстанови правото на собственост на наследниците на Г., С., С. Г. П. върху имот, представляващ нива от 2.430 дка, пета категория, находяща се в землището на Г., местността „Под Обрещца“, част от имот № 93027, к.л. от помощен кадастрален план, изработен 1955г. Мотивите на административния орган са, че правото на собственост не се възстановява, тъй като върху част от имота от 2 430 дка, целият от 5,502 дка са реализирани мероприятия - кръстовище, улици и застрояване при спазване

изискванията на чл. 10, ал.7 от ЗСПЗЗ.

Прието е заключение на СТЕ, според което процесният имот, съгласно скицата, на л.49 от делото на СРС е с идентификатор 68134.1504.2592 и е с площ от 4766 кв.м. Тази скица е изготвена въз основа на Решение на АССГ по адм. дело № 5946/2008г., влязло в сила на 24.01.2011г., с което е отменена Заповед № 1552/29.03.1999г. на Кмета на СО, район Искър, в частта, с която е определена застроената площ на имота пл. № 27 от масив 93, като съдът, съгласно приетото заключение на три вещи лица е определил като незастроена част от 3035 кв.м. и площ от 1732 кв.м в североизточната част, попадаща в предвиждане за улици по регулационния план от 1983г. м. на имот №93027. Частите са отбелязани на скицата, приложена към заключението, на лист 69 от делото на СРС. АССГ е отхвърлил жалбата за площ от 735кв. м. в най-западната и най-северната част, която е определена от вещите лица като както застроена към 1991г.

При извършена справка в СО-Н., вещото лице по приетата от първоинстанционния съд експертиза е констатирало, че северозападната част от имота попада в регулационния план на м.ж.к. „Д. 2“, одобрен със Заповед РД-50-09-90 от 09.03.1982г., която е била в сила и към 01.03.1991г. С този план е било одобрено предвиждането за улиците Обиколна и Х. К. А.. Установено е, че към момента за районна е в сила регулационния план на м.[жк] част, одобрен с Решение № 550 по Протокол № 80 от 25.07.2019г. на СОС, с който план се запазва предвиждането за двете улици. Минимална част от югозападната част на имота е попадала в имоти с пл. № 158, 938 и 1094. Посочено е, че за имот с пл. № 158 е съставен АДС № 2991/29.04.1984г, с който теренът е предоставен на ДСО Петрол със Заповед № 412 от 30.09.1982г. на УАБ. В последствие е съставен нов АДС № 3510 от 24.11.1987г, в който са описани и съществуващите към момента сгради в имота. Описаните в АДС № 3510 от 1987г. сгради са били нанесени в кадастралния план от 1983г., като седем от тези сгради са попадали в обхвата на процесния имот №93027. Две са били разрушени при изграждането на [улица].

Крайното заключение на вещото лице е, че към 01.03.1991г. въз основа на одобрен със Заповед РД-50-09-90 от 19.03.1983г. регулационен план на[жк], североизточната част от имота попада в отреждане за улици. За останалата част от имота СТЕ не е установила регулационен план, действал към 1991г., въпреки описаното в АДС 1991 от 29.04.1984г. В АДС № 3510 от 24.11.1987г. са описани съществувалите към момента на издаването на акта сгради в имота на СД Петрол, но няма данни за строителни книжа. На приложение № 2 към експертизата вещото лице е онагледило границите на имота, съгласно действащия регулационен план, одобрен с Решение 550 по Протокол № 80 от 25.07.2019г., като е посочило, че частта от имота със зелена щрихвка и по контура на точки 14,2,26,25,24,22,21,20,10,11,19,17,18,16,15,14 в размер на 1921 кв.м. не е застроена, като свободна от застрояване е и част от западната част на имота по контура на точки 1,14,15,16,18,17,19,12,13,1 в размер на 546 кв.м., като е и уточнено, че по контура на точки 4,5,6,7,8,22,24,3,4 към момента на огледа е изградена улица, по контура на точки 4,5,6,4 е прилежаща площ към законно изградена сграда на седем етажа - [жилищен адрес] а по контура по точки 22,8,23,9,10,20,21,11 е част от ПИ с идентификатор 68134.1504.2509, за който е отреден УПИ ХХХ-2509 от кв.1, в който УПИ е застроена седем етажна сграда с паркинг и озеленяване.

Производството по чл. 14, ал. 3 ЗСПЗЗ е особено административно производство и в него не могат да се разрешават спорове, възникнали във връзка с имуществено право. В чл. 11 и сл. ЗСПЗЗ производството пред поземлената комисия и пред съда е уредено като развиващо се само между поземлената комисия, която е длъжна да се произнесе с решение по постъпилото заявление и заявителя, който твърди, че е носител на материалното право на собственост върху определени по размер и местонахождение земеделски земи.

Релевантният момент за извършване на преценката за наличието, респективно липсата на пречки

за възстановяване на собствеността по чл. 106 от ЗСПЗЗ - реализирано мероприятие или заварено строителство, е моментът на влизане на ЗСПЗЗ в сила, а не моментът на постановяване на решението на съответната поземлена комисия. В случая, към момента на влизане на ЗСПЗЗ в сила, съгласно кадастралния план от 1983г. почти цялата площ на имота е била незастроена, като впоследствие и в съответствие с регулационния план от 1983г. върху североизточната част от имота е била изградена улица Обиколна и [улица].

Към 01.03.1991г. въз основа на одобрен със Заповед РД-50-09-90 от 19.03.1983г. регулационен план на ж.к. „Д. 2“, североизточната част от имота попада в отреждане за улици. За останалата част от имота СТЕ не е установила регулационен план, действал към 1991г., въпреки описаното в АДС 1991 от 29.04.1984г., а в АДС № 3510 от 24.11.1987г. са описани съществуващите към момента на издаването на акта сгради на СД Петрол, но няма данни за строителни книжа. Вещото лице е заключило, че тъй като са минали много години не може да се твърди, какво от нанесеното в кадастралния план от 1983г., включително сградите е било налично към 1991г. При извършения оглед през м. септември 2022г. североизточната част на имота, попадаща в регулационния план на м. Д. 2 е била изцяло застроена с изградени улици и тротоари към тях. От всички описани и нанесени в кадастралния план от 1983г. сгради, към момента на огледа (септември 2022г.) е налична само една едноетажна жилищна сграда, нанесена като административна сграда с идентификатор 68134.1504.2655.6 с площ от 136кв. Останалите нанесени в кадастралния план дейности – шахти, осветление, озеленяване и прочие също не са видими към момента на терена, който е изоставен, обрасъл със саморасла растителност и с налични върху него строителни отпадъци.

При горната фактическа обстановка СРС е приел, че актът за държавна собственост е официален документ, съставен от длъжностно лице по ред и форма, определени в закона и има обвързваща доказателствена сила за удостоверените с него обстоятелства относно правното основание за актуването на имота; вида на собствеността; граници; бивши собственици и т.н. С него се констатира правото на държавна собственост и не само съдът, а и ОСЗ при издаване на процесното решение е била длъжна да приеме за установени посочените в акта факти, относно съставянето му на съответните дата и място от определено длъжностно лице, както и относно вида и състоянието на имота. Според СРС актът има легитимиращ ефект за принадлежността на правото на собственост, а имот, който е публична държавна/общинска собственост не подлежи на възстановяване по никой от реституционните закони.

Като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, АССГ намира следното от правна страна:

Неправилно СРС се е позовал на актовете за държавна собственост и е приел, че имотът е публична държавна/общинска собственост и не подлежи на реституция. Актовете са издадени преди влизане в сила на Закона за държавната собственост (обн. ДВ бр.44 от 21.05.1996г.), който в чл.2, ал.2 определя изчерпателно обектите и имотите публична държавна собственост, но процесният имот не попада в нито една от изброените точки. Наличието на АДС не е достатъчна предпоставка за отказ за възстановяване на имота, а е необходимо поотделно да се разгледа всяка от хипотезите на чл.10, ал.7 и чл.10б, ал.1 от ЗСПЗЗ за всеки конкретен случай.

Видно е от Акт №2991/29.04.1984г. за държавна собственост на недвижим имот (гръб), със който е отреден терен с площ от 91632 кв. м. за оперативно управление на ДСО „Петрол“, по силата на Заповед №412/30.09.82г., че отделни части - бивши ниви от терена в м. Обреща са били деактувани със заповеди на Областния управител на Област С. и отписани през 2000г., 2001г. 2005г., 2008г. От приложените заповеди за деактуване Заповед РД-57-168/31.08.2005г. и Заповед №РД 57-113/16.07.2008г. се установява, че по силата на съдебни решения в масив 93 е определена

незастроена част и е възстановено правото на собственост в съществуващи стари реални граници на конкретни имоти. Освен, че това обстоятелство не е съобразено от първоинстанционния съд, СРС необосновано се е позовал при формиране на правните си изводи на заключението на вещото лице, което дава информация за статута на имот пл. №93027 по помощния план от 1955г. – целият с площ от 5,502дка през годините само по документи, както и описва фактическото му състояние – реализирани мероприятия при извършения оглед през м. 09.2022г. За релевантният по делото период обаче – към 01.03.1991г., когато влиза в сила Законът за собствеността и ползването на земеделските земи, вещото лице К. изрично е заявило, че няма реални данни за наличието в имота застрояване и изпълнените мероприятия по регулационния план. Поради това, позоваването на експертизата води до незаконосъобразност на правните изводи на съда, който сам е приел, че релевантният период за извършване на преценката за наличието или липсата на пречки за възстановяване на собствеността по чл.10б, ал.1 от ЗСПЗЗ – реализирано мероприятие или заварено строителство е моментът на влизане на ЗСПЗЗ в сила, а не моментът на постановяване на решението на поземлената комисия. Освен друго, констатира се и известни противоречия в експертизата, като например по отношение общата площ на имота, част от който се явява отказаната за възстановяване нива с площ 2,430дка. Съдът не ги е отчетел, а е възпроизвел безкритично в решението си направените изчисления и заключения от вещото лице.

Съгласно чл.10, ал.7 от ЗСПЗЗ възстановяват се правата на собствениците върху земеделски земи, притежавани преди образуването на трудовокооперативни земеделски стопанства, държавни земеделски стопанства, независимо от това дали са били включени в тях или в други, образувани въз основа на тях селскостопански организации и включени в границите на урбанизираните територии (населени места), определени с подробен устройствен план или с околоръстен полигон, освен ако върху тях при спазване на всички нормативни изисквания са построени сгради от трети лица или ако е отстъпено право на строеж и законно разрешеният строеж към 1 март 1991 г. е започнал. Възстановяване на правото на собственост върху земи в съществуващи или възстановими на терена стари реални граници се извършва по реда на чл. 14, ал. 1, т. 1 - с решение на Общинската служба по земеделие, в което се описват размерът и категорията на имота, неговото местоположение (граници, съседи) и ограниченията на собствеността с посочване на основанията за това. Към решението се прилага скица на имота.

Според чл. 11, ал. 4 ППЗСПЗЗ застроената част от имот в урбанизирана територия, която не подлежи на връщане, се определя служебно от техническата служба на общината при спазване на Наредба № 7 от 2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони и на хигиенните и противопожарните норми. Решенията на техническата служба на общината се одобряват със заповед на кмета и могат да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс, която именно такава заповед е била предмет на ревизия в производството пред Административен съд София – град. С Решение №52/08.12.2009г. АССГ -36 състав определя като застроена само площ от 735кв. м. от имот пл. № 27 от масив 93, попадащ в терен, отреден за улица и ДСО „Петрол“ по плана на[жк]. Установява се, че едва през 2106г.-2017г. е изградена улица Обиколна, съгласно предвижданията на плана, одобрен със Заповед РД-50-09-90 от 09.03.1982г.

Макар в оспореното Решение №481А от 21.05.2020г., като основание за издаването му да е посочено Решение №52/08.12.2009г. на АССГ по адм. д. №594/2008г., влязло в сила на 24.01.2010г., в мотивите си ОСЗ „Източна“ не го е обсъдила и не го е съобщила. Констатираше, че върху част от имота с площ 2,430дка са реализирани мероприятия – кръстовище, улици и застрояване без да е изяснила, къде точно се намира исканата за възстановяване нива, а именно в коя част на имот №93027, к.л. 627 от помощен кадастрален плат от 1955г., при кои

съседни/граница, каква и коя част от нея е застроена и как е определена тази част. Имот пл. № 27 от масив 93 е с площ по графични данни от 5 502 кв. м., като съдът към 2009г. е определил като застроена само част от него с площ 735кв. м. Към 2020г., когато е издадено Решение №481А фактическото положение във връзка със застрояването в имота е променено, но в решението по същество липсват мотиви на ОСЗ по чл.10, ал.7 ЗСПЗЗ, за да може съдът да провери неговата законосъобразност. При издаване на решението не е спазено изискването по чл.14, ал.1, т.1 ЗСПЗЗ - нива от 2,430 дка не е индивидуализирана на скицата, не е описано конкретното ѝ местоположение с граница, а вместо това административният орган се е позовал на три предишни свои решения от 28.03.1995г. за отказ за възстановяване на правото на собственост на земи на наследниците на Г. Г. П., С. Г. П. и С. Г. П.. Имотите, предмет на тези три решения от 1995г. също не са описани, поради което не става ясно дали за претендираната за възстановяване нива от 2,430 дка няма вече влезли в сила решения на ОСЗ. Ето защо, съдът не е в състояние да провери законосъобразен ли е постановеният през 2020г. отказ, мотивиран с произнасяния на ОСЗ от 1995г. Твърдението в жалбата, че цитираните стари решения не са били обжалвани, защото не са връчени на заинтересованите лица е недоказано и не е искано от СРС да събира доказателства в тази насока.

Прави впечатление, че процесното Решение №481А е произнесено от ОСЗ на 21.05.2020г. по заявление, подадено от наследниците на П. на 20.05.2020г., което е почти 10 години след влизане в сила на решението на АССГ 36 състав. Тъй като самото заявление не е представено с преписката от административния орган, не може да се изясни как е бил индивидуализиран от заявителите искания за възстановяване имот и спазени ли са изискванията на чл.13, ал.1, т.4 от Правилника за приложение на ЗСПЗЗ: "За възстановяване правото на собственост се подава заявление в 2 екземпляра, което съдържа: т.4. описание на имотите - землище, местност, размери, културен вид на имота (ниви, ливади, трайни насаждения), бивши съседни, съществуващи стари реални граници, данни за възстановимост на границите, имоти в границите на урбанизираните територии, в терени по § 4 от преходните и заключителните разпоредби на ЗСПЗЗ, земеделски земи, включени безвъзмездно в държавния горски фонд, одържавена гора, преобразувана в земеделска земя, дворни места в изоставени и заличени населени места, включително и тези, изключени от границите на урбанизираните територии".

Освен това, чл.11, ал.1 от ЗСПЗЗ поставя преклузивен срок за подаване на заявлението, а според ал.2 лицата, пропуснали да подадат заявления в срока по ал. 1, могат да установят правото да възстановят собствеността си върху земеделските земи с иск срещу съответната общинска служба по земеделие само с писмени доказателства. В процесното решение на ОСЗ не става ясно спазен ли е срокът за подаване на заявление с вх. №481А от 20.05.2020г., ОСЗ в този смисъл компетентна ли е била изобщо да се произнесе или производството е по старо заявление, по което е имало произнасяне години след влизане в сила на Решение №52/08.12.2009г. на АССГ 36 състав.

В изложения смисъл, липсата на индивидуализация на нивата от 2,430 дка с нейните граници и конкретното ѝ местонахождение, като част от имот №93027 от помощния кадастрален план от 1955г. се приравнява на пълна липса на мотиви за отказа. Поради това и вещното лице по назначената експертиза не е могло да даде вярно и безпротиворечиво заключение, а съдът да прецени, спазени ли са изискванията на чл.10, ал.7 от ЗСПЗЗ и чл.18ж, ал.1 от ППЗСПЗЗ. При неизяснен имот, чието възстановяване се иска, констатацията на ОСЗ по отношение на застрояването върху него е произволна и е довела до постановяване на незаконосъобразно решение на административния орган.

По изложените съображения, Решение от 09.02.2024г. на Софийски районен съд, ГО, 45 състав по

гр. д. №22729/2020г., с което жалбата на А. М. С. е отхвърлена се явява неправилно и следва да се отмени. На отмяна като незаконосъобразно, поради липса на мотиви подлежи и Решение № 481А от 21.05.2020г. на ОСЗ „Източна“, с което се отказва възстановяване правото на собственост на Г., С., С. Г. П. на нива от 2,430дка, находяща се в кв. Г., местност „Под Обреща“. Преписката следва да се изпрати на административния орган за ново произнасяне, след изясняване на посочените по-горе фактически въпроси и при спазване на дадените по-горе указания за приложението на материалния закон.

При този изход на спора, на касаторите се дължи присъждане на направените в двете инстанции разноски. А. М. С. пред СРС е доказала разноски за адвокатско възнаграждение 800лв. (пълн. на лист 120 от делото); 22,90лв. за преписи и 250 лева за СТЕ. Пред настоящата инстанция, са доказани платени 1500лв. (лист 85). М. Й. Б. пред първата инстанция е доказала разноски за адвокат в размер на 1200лв. (л. 139), пред настоящата инстанция не е доказала разноски, тъй като договорът за правна помощ и съдействие на лист 39 е без дата, а съдържанието му е противоречиво: “платена сума 300, от които в брой 300 плюс 450“, поради което за съда няма яснота дали са били направени и какви разноски към момента на приключване на устните състезания, който е краен за претендиране на разноски.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, вр. с чл. 14, ал. 3 от ЗСПЗЗ, Административен съд - София град, XII касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 09.02.2024г. на Софийски районен съд, ГО, 45 състав по гр. д. №22729/2020г. и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Решение № 481А от 21.05.2020г. на ОСЗ „Източна“, с което се отказва възстановяване правото на собственост на Г., С., С. Г. П. на нива от 2,430дка, находяща се в кв. Г., местност „Под Обреща“.

ИЗПРАЩА преписката на административния орган Общинска служба по земеделие „Източна“ за ново произнасяне по заявление вх. № 481А от 20.05.2020г. на наследниците на Г., С., С. Г. П. при спазване на указанията по прилагане на закона, дадени с настоящото решение.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на А. М. С. направените пред двете инстанции разноски в общ размер на 2572,90 /две хиляди петстотин седемдесет и два лева и деветдесет стотинки/.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на М. Й. Б. направените пред първата инстанция разноски в размер на 1200 /хиляда и двеста/ лева.

Председател:

Членове: